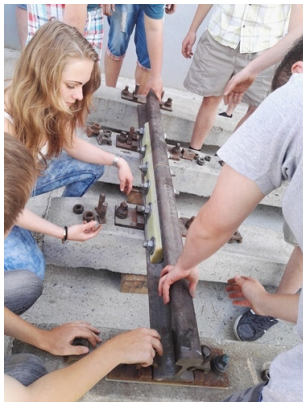

Egy talajmechanika óra alkalmával Tóth-Nagy Terézia tanárnő feldobta az ötletet, miszerint a gyakorlatunk legyen Győrben, az egyetemen. Mindenkinek megtetszett a gondolat, hiszen még nem jártunk ott. Azonnal bele is kezdtünk a szervezésbe, tervezésbe, lázban égtünk, hogy vajon eljutunk-e abba a szép városba. Teltek a napok, hetek, és egyszer csak megérkezett a válasz: Igen, mehetünk! 2016. június 13-án reggel a vasútállomás előtt várakoztunk, félkómás állapotban, de tetre készen vágtunk neki az útnak, mely elég hosszúnak bizonyult. Öt óra alatt érkeztünk meg Győrbe, oda, ahova nem is gondoltuk, hogy eljutunk így együtt. A város gyönyörű volt, első pillantásra megfogott mindnyájunkat, egyszerű szépsége tökéletes volt.

Egy rövidke séta után eljutottunk a Széchenyi István Egyetemre, ahol a szállást elfoglaltuk, majd kis pihenő után megtekintettük az aszfalt- és útlabort. Itt a professzor úrral többek közt arról is beszélgettünk, hogy miként jött a gondolat, hogy ott töltsük a gyakorlatunk egy részét, és hogy kinek milyen szándékai vannak, esetleg van-e jelentkező, aki majd ott akar továbbtanulni. Ezek után véglegesen birtokba vehettük a szállást és ismét egy kis pihenőt tartottunk, mielőtt felfedeztük volna a várost. Miután kellő energiát szedtünk össze, nekiindultunk. Nem messze az egyetemtől mindjárt a szemünk elé is tárult a Jedlik híd pompázatossága, mely naplemente idején a szivárvány színeiben játszik. A hídról tökéletes kilátás nyílt a Duna és Rába találkozására és a partra. Mindjárt jött is az ötlet: menjünk le! A víz még hűvösnek bizonyult, csak a nagyon merészek mártóztak meg benne. Pár osztálytársam és jómagam úgy döntöttünk, továbbállunk. Rengeteg kis bolt akadt az utunkba, de mi magunk sem tudtuk, mit szeretnénk, csak "sodródunk az árral". Bebarangoltuk a közeli helyeket, és bár látnivalónk bőven lett volna még, energiánk már igen kevés, úgy döntöttünk hát, visszatérünk a kollégiumba.

Első reggelünkön a sportcentrum építkezési területére mentünk, ahol - miután megkaptuk a megfelelő munkavédelmi oktatást és a védősisakot - megtekintettük a munkálatokat: láttuk, hogy hogyan állítanak fel egy hatalmas betoncölöpöt és illesztik a megfelelő helyre. Közben végigmentünk a félkész épületeken és az építésvezető elmesélte, milyen munkákat végeztek el eddig azon a területen. A délelőttünk itt telt, majd visszatértünk az egyetemre, ahol helyet foglaltunk a talajmechanikai laborban és Hudacsek Péter vezetésével neki is kezdtünk az évben

tanultak gyakorlati alkalmazásának. Este ismét a fejünkbe vettük, hogy folytatjuk a város felfedezését és már könnyebben ment a környéken való tájékozódás. Azon a napon is sikerült kellőképpen kifáradnunk, így hamar nyugovóra tértünk.

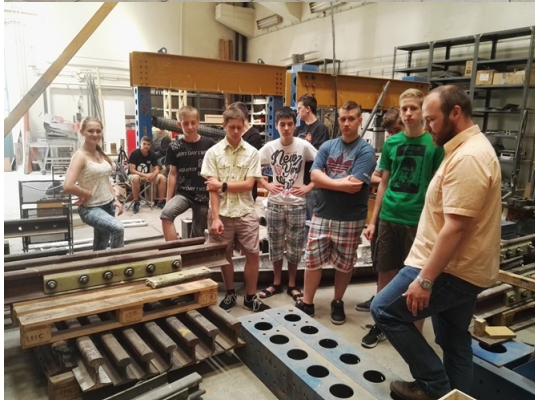
A következő nap folyamán a vasút volt a fő témánk. Először Fischer Szabolcs úr tartott egy előadást a magyarországi vasutakról, majd egy kisebb vasút-pályaszerkezetet kellett megépítenünk, hogy mi is megtapasztaljuk, hogyan is zajlik ez a folyamat.

A délután folyamán bepillantást nyertünk annak a csapatnak a munkájába, akik a híres betonkenut és egyéb betontárgyakat tervezik és készítik. A vezetőnk Pollák András úr volt, aki a Szenavis Betonkenu Csapat kapitánya. Elmesélte, honnan is származik a betonkenu ötlete, hogyan kezdtek bele csapatával, milyen munkafolyamatai vannak a készítésnek, ennek során milyen akadályokba ütköztek, és a tavalyi évben hogyan is sikerült az első helyezést elérniük a betonkenu versenyen. Láthattunk beton csokornyakkendőtől kezdve a beton fürdőruhán át az úszó beton focilabdáig sok kreatív tárgyat, de ami jelképpé vált, az az egyetem logójával ellátott beton kulcstartó. A betonkenuról bővebben a következő linken olvashattok: <http://www.betonkenu.hu/>

Utolsó napunkon két volt vízműs fiú vezetésével, akik jelenleg ott tanulnak, megtekintettünk egy-két előadótermet és ismerkedtünk az épülettel. De már az elején jó kis kalandban volt részünk, ugyanis az ötödiken sikerült elakadnunk a lifttel. A csoport egyik fele a felvonó előtt várt minket, mi pedig arra vártunk, hogy a segítségünkre jöjjenek... Természetesen kis idő múlva mindannyian nevetve szálltunk ki a liftből, senkinek nem esett baja, megpróbáltatásainkért pedig kárpótolt minket a gyönyörű látvány: tökéletes volt a kilátás a városra. A végén leültünk az aulában és beszélgettünk a fiúkkal arról, hogy ők hogyan is barátkoztak meg az egyetemmel, és hogy is sikerült eljutni odáig, ahol most vannak. Jó társaságban hamar telik az idő - tartja a mondás, és nekünk hamar telt az idő, így hát megbeszéltük a srácokkal, hogy együtt szórakozunk az este folyamán a búcsú alkalmából. Másnap reggel kilencig kellett elhagynunk a kollégiumot. Kis szomorúsággal, de boldogan indultunk haza, hiszen remek hetet tudhattunk a hátunk mögött.

Gyakorlaton voltunk a Széchenyi István Egyetemen

Írta: Lestár Enikő 10. A
2016. július 01. péntek

Írta: Lestár Enikő 10. A
2016. július 01. péntek

Gyakorlaton voltunk a Széchenyi István Egyetemen

Írta: Lestár Enikő 10. A
2016. július 01. péntek

Gyakorlaton voltunk a Széchenyi István Egyetemen

Írta: Lestár Enikő 10. A
2016. július 01. péntek

